

SBOR PRO ZÁCHRANU
HRADU LANŠPERKA
DIVIZE POCHODY

**CANCÁKY
VÝLETNÍČKY
VANDRBUCHY
TURISTICKÉ DENÍKY
VANDROVNÍ KNÍŽKY**

HLEDÁNÍ
STROMOUCHA

Děkujeme všem turistům, kteří vyslyšeli naši výzvu a přispěli texty i fotografiemi do tohoto sborníčku

*Libor Kubišta a Eva Biedermanová,
Sbor pro záchranu hradu Lanšperka,
divize pochody*

<i>Úvodem</i>	4
<u><i>Své záznamy vám představí:</i></u>	
Jana Boháčová	5
Michal Červenka	8
Libor Kubišta	11
Milan Richter	14
Milan Rydlo	22
Luděk Šlosar	23

Oba naše turistické pochody, zimní Podorlické putování a jarní Hledání Stromoucha, se dočkaly svých 20. ročníků. Přemýšleli jsme proto, jak si nejlépe toto výročí připomenout. Při příležitosti minulého kulatého výročí jsme vydali sborníček „Ohlédnutí za 10 ročníky turistických pochodů Hledání Stromoucha a Skobácké putování“, ve kterém jsme nechali nahlédnout do zákulisí organizace našich akcí. I když se leccos od té doby změnilo či událo nového, cítili jsme, že vydání obdoby této brožurky by nebylo to pravé (tento původní sborníček je stále možné si z našeho webu stáhnout).

Rozhodli jsme se proto, že na to půjdeme jinak: když se ocitnete na startu či v cíli jakékoli turistické akce, upoutá vás čilý ruch v místech, kde jsou k dispozici razítka. Výletníci vytáhnou z nepromokavých obalů své knížečky, vandrbúky, výletníčky, turistické deníky či jak se to vše označuje a pečlivě si do nich začnou otiskávat razítka. Cílem tohoto sborníčku je proto na příkladech několika turistů ukázat, co pro ně tyto knížečky znamenají, jakou mají podobu a co vše se do nich dá zaznamenat. Naše dílko si nedělá ambice zmapovat tuto oblast komplexně, úplně a na vědecké úrovni. Pokud vás ale tato knížečka potěší a snad i inspiruje, pak nebyla vytvořena zbytečně.

Redakční poznámka

Tento Sborník vznikl tak, že jsme některým účastníkům našich pochodů zaslali prosbu o zpracování popisu svých turistických deníků ve formě několika otázek. Odpovědi jsme obdrželi v různých formách, a protože jsme nechťeli do jednotlivých textů zasahovat, uveřejňujeme je ve víceméně nezměněné podobě (provedli jsme jen základní jazykovou a stylistickou korekturu). Části, které jsme zpracovávali přímo my, jsou umístěny v barevných rámečcích a opatřeny značkou „lk“. Fotografie nám poskytli většinou samotní autoři příspěvků – v těchto případech není uváděn zdroj. Některé fotografie jsou z archivu Libora Kubišty, pak je zde autorství uvedeno.

Jana Boháčová

Týniště nad Orlicí, 59 let. Mojí velkou zálibou je cestování. Ráda navštěvuji historické památky, ale baví mě i toulky přírodou. Rovněž často vyrážím na turistické pochody.

Svůj první deníček jsem si poříдила až v roce 1998. Do deníčků si zapisuji datum, trasu cesty, počet ušlých kilometrů a samozřejmě zde nesmí chybět ani razítka navštívených míst. Občas se mi podaří natisknout je obráceně, ale přesto to je pěkná vzpomínka. Při návštěvě měst či obcí si zapíšu, co zajímavého jsem tam viděla. Někdy připojím i stručnou historii památky. Občas si vyhledám a do deníčku zaznamenám i původ názvu tohoto místa.

Moje výletníčky mají stále stejnou velikost - formát A6 bez linek, aby v nich byla razítka dobře vidět. V posledních čtyřech letech k zápisu připojuji i obrázek. Na svých toulkách si vyfotím zajímavé místo a doma je podle fotky nakreslím do deníčku. Těch mám celkem 11. Bohužel jsem o jeden přišla. Na jednom z výletů mi někdo ukradl kabelku. S tím, že jsem musela obcházet úřady a nechat si vystavit nové doklady, jsem se celkem smířila, ale že jsem přišla i o deníček, mě dost mrzí. Byla tam spousta razítek z míst, kam se v životě už těžko dostanu. K zálibě sbírání razítek se časem připojila další - sbírání turistických vizitek. Turistických deníků mám celkem 15.

Listováním ve svých deníčcích se ráda vracím na navštívená místa a vzpomínám, kde všude už jsem byla.

<p>14. 8. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>	<p>14. 8. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>
<p>14. 9. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>	<p>14. 9. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>
<p>14. 9. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>	<p>14. 9. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>

TÝNEC N. S. →
 lán. Sešim
 → lán. vln
 do Bukoviny →
 lán. n. s. →
 18. s. s. s. s.
 s. p. s. s.
 (s. s. s.)

19. 9. 2019

8:00 - 10:00
9:00 - 10:00
10:00 - 10:00
11:00 - 11:00
12:00 - 12:00
13:00 - 13:00
14:00 - 14:00
15:00 - 15:00
16:00 - 16:00
17:00 - 17:00
18:00 - 18:00

10 km

19. 9. 2019

8:00 - 10:00
9:00 - 10:00
10:00 - 10:00
11:00 - 11:00
12:00 - 12:00
13:00 - 13:00
14:00 - 14:00
15:00 - 15:00
16:00 - 16:00
17:00 - 17:00
18:00 - 18:00

10 km

19. 9. 2019

8:00 - 10:00
9:00 - 10:00
10:00 - 10:00
11:00 - 11:00
12:00 - 12:00
13:00 - 13:00
14:00 - 14:00
15:00 - 15:00
16:00 - 16:00
17:00 - 17:00
18:00 - 18:00

10 km

Bl. hradbina Auguste Vlková
 p. hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina
 s. hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina
 hradbina p. hradbina

<p>12. 7. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>	<p>12. 7. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>
<p>12. 7. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>	<p>12. 7. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>
<p>12. 7. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>	<p>12. 7. 2019</p> <p>8:00 - 10:00 9:00 - 10:00 10:00 - 10:00 11:00 - 11:00 12:00 - 12:00 13:00 - 13:00 14:00 - 14:00 15:00 - 15:00 16:00 - 16:00 17:00 - 17:00 18:00 - 18:00</p> <p>10 km</p>

Osobá Katedrála No 9

- lán. hradbina
15. s. s. s.
- pamiatka "Trnava" (1998)
1998 (1998)
- lán. historický hradbina
1998 (1998)
- festival "Katedrála"

Michal Červenka

Česká Třebová, 78 let

Na túry jsem začal chodit s mým dědečkem asi od svých čtyř let. To byl pravděpodobně základ veškerého mého courání. Vandrbuch si vedu až od roku 2012, ale to už jsem měl v nohách mnoho kilometrů.

Dnes mám šest deníků, z toho čtyři formátu A5 po 150 listech a dva formátu A5 po 100 listech.

Jelikož nejsem organizovaný turista (jsem turista na vlastní noze), mám v denících všehochuť od turistických organizovaných pochodů přes pochody vlastní, najde se tam i kultura (divadla a koncerty).

Podobu, vlastně obsah vandrbuchu, vytvářejí setkávání s kamarády, různé příhody na trasách, návštěvy vznikajících minipivovarů a s tím související sbírání etiket a pivetek (pro nezalce magnetky s logem pivovaru).

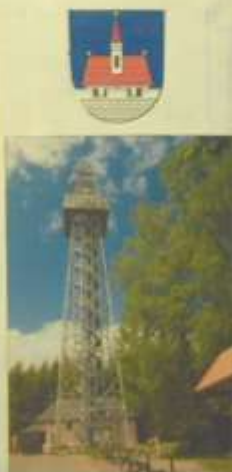
Jedna příhoda s vandrbuchem a minipivovarem po turistickém pochodu. V Mělníku jsme navštívili minipivovar Němý medvěd. Chtěl jsem si dát do deníku razítko minipivovaru, ale zjistil jsem, že deník postrádám. Jediná možnost byla, že zůstal v cíli pochodu. A tak místo doplnění vypocených tekutin jsem musel mazat pár kilometrů do cíle. Tam už byl deník připravený u pořadatelů, kteří předpokládali, že se pro něj vrátím. Byl to pro mě rychlý přesun, protože vše souviselo s přípojem na vlakový spoj. Jsem rád, že jsem o deník nepřišel, protože jsou v něm uloženy příhody, které si rád připomínám při převracení jeho stránek.

Foto: L. Kubišta

50km: Ústí n.O. - Říčky - Brandýs n.O. - Choceň - Ústí n.O.

Padesátka paní Stromouchové

Libor Kubišta

Česká Třebová, 51 let. Na turistické výlety jsem s rodiči chodil od samého mládí a radost z výletování mi zůstala. Na organizované turistické pochody sice chodím nepravidelně, na výlety, zvláště na kole, ale vyrážím často.

Svůj první sešit, kam jsem si zaznamenával tehdy pěší výlety, jsem si založil někdy v 17 letech. Psal jsem si do něj trasu, kam jsem šel, datum, počet ušlých kilometrů a dále jsem si tam vylepoval jízdenky a jeden pohled z každého výletu. V tomto sešitu jsem zachytil necelou desítku akcí a pak jsem se zápisky přestal. Přesto ho ještě doma někde mám založený.

Od svých 20 let jsem začal vcelku pravidelně jezdit na různé výlety, a to hlavně na kole. Zpočátku mne nenapadlo nějak si je evidovat, na delších trasách jsem si jen občas koupil pohled. Zlom pak přišel o dovolené v roce 1999. Tehdy jsem si koupil nové kolo, vybavil ho cyklopočítačem a rozhodl jsem se trasu

Mých 6 výletníků – formát A6, silné desky v igelitovém obalu, uvnitř 40 listů

cyklodovolené si zapisovat. Tenkrát jsem také učinil ze zpětného pohledu dvě prozíravá rozhodnutí - za první: pokud mám výlety zapisovat pravidelně, musím to udělat hned na výletě (nebo bezprostředně po něm) a za druhé: sešitek na zápisy musí být tak velký (resp. malý), abych ho všude mohl vozit s sebou. Proto jsem si pořídil silný „důvěrníček“ formátu A6. Ten první jsem měl linkovaný a rozhodl jsem se do něj zaznamenávat jen nezbytné skutečnosti: datum, trasu a délku výletu. Snažil jsem se také získávat razítka, těmi jsem to ale nikdy moc nepřeháněl – vždy tak jedno z každého výletu, případně z každého zajímavého místa. Zvláštní místo pak mají dovolené a vícedenní akce – vždy jsem sečetl celkově ujetou vzdálenost a někdy i doplnil schematickou mapkou. Občas jsem si k výletům připojoval i tipy na hospody, občerstvení nebo ubytování. Poslední dobou si k jednotlivým výletům kreslím i schematické značky zachycující počasí, počet účastníků a druh (cyklo/pěší/lyže/auto). Poměrně brzy jsem si otisknutá razítka začal vybarvovat pastelkami, čímž se celý výletníček velmi oživil. Názvy výletů jsem si také začal umisťovat do barevných rámečků. Osvědčilo se mi zapisovat i větší opravy kola (hlavně

výměna pláště a řetězu s uvedením počtu km). V současné době mám tedy evidovaných 20 let svých výletů v 7 sešitcích. První tři byly ještě linkované, od čísla 4 si je už vážu sám – stále ve formátu A6, ale ze silnějšího kancelářského papíru (aby se nepropíjela razítka na druhou stranu) a do silných desek, které jsou ještě potaženy igelitovou folií. Vnější podoba desek se ale víceméně nezměnila.

Za největší chloubu svých výletníčků považuji otisk původního razítka z chaty na Kralickém Sněžníku. Na pěším výletu v červnu.2002 jsem tam totiž zastihl bývalou paní vedoucí, která měla původní razítko s sebou. Naopak smutný jsem ze ztráty sešitku č. 2. Ten byl totiž v baťůžku, který mi někdo kdysi ukradl. A věřte, že jsem ztráty turistického výletníčku želel mnohem více než mobilního telefonu a oblečení, které v odcizeném zavazadle také byly. Vždyť ve „dvojce“ jsem měl mimo jiné razítka z hradů ze Skotska ...

Že jsem si výletníčky zavedl vůbec nelituji. Když někdy s manželkou vzpomínáme, kdy nebo kde že jsme byli – stačí jen nalistovat.

Původní razítko z chaty na Kraličáku

Milan Richter

Ústí nad Orlicí, 67 let
Předseda KČT Ústí nad Orlicí

S ústeckými turisty jsem chodil s rodiči na výlety od předškolního věku, jelikož táta si vždy po příchodu domů dělal poznámky do vlastnoručně vyrobeného deníku, někdy od druhé třídy jsem si drobné zápisky dělal také. Datum, několik průchozích bodů a počet kilometrů. Na tyto chvíle mám živé a pěkné vzpomínky dodnes. Vedoucím byl většinou vysoký pán se zvučným hlasem Jaroslav Pirkel, (dědeček MVDr. Jaroslava Pirkla, který má svoji veterinární praxi v ordinaci pod divadlem). Orlické hory a široké Podorlicko měl přečtené do všech detailů. Sešla-li se skupinka výletníků na nějakém kopečku, s jistotou určoval všechny vrcholy, ke kterým jsme dohlédli. Těšil jsem se i na polední zastávky v hospůdkách, kdy jsem po jídle dostal limonádu s bílým keramickým uzávěrem, případně i tatranku. Když si na význačném místě táta koupil štítek na hůl, určitě mi koupil i nějaký odznáček. Dobře mne také utkvěly v paměti placatice „PRADĚDA“ s tmavočerveným šroubovacím uzávěrem, který sloužil jako štamprlátko. Měl-li někdo narozeniny či svátek, dal kořaličku k lepšímu, občas jsem dostal také líznout... To byla jediná moje sportovní aktivita. Vzhledem ke zdravotním potížím jsem nikdy neměl koloběžku ani tříkolku, na kole jsem také jezdit nemohl. Pochopitelně jsem byl spolužákům, kteří závodili na lyžích, hráli hokej, fotbal pro smích. V pubertě již pro mne žádná turistika neexistovala. Měl jsem zcela jiné zájmy, partičky s houslemi a kytarou. Rozhodnutí, které jsem udělal po obdržení povolávacího rozkazu na vojnu, však velice chválím dodnes. Lékařské dokumenty s pohybovým omezením jsem nechal zalepené v obálce. „Když tě tedy na tu vojnu vzali, budeš dělat co ostatní“, řekl jsem si. Po půl roce jsme založili turistický kroužek, dokonce jsem začal i běhat. V průběžných vycházkách ze soboty na neděli jsme tak prochodili jižní Čechy křížem krážem. Dalším skvělým nápadem bylo, že po příchodu z vojny v březnu 1974 jsem si založil VANDROVNÍ KNÍŽKU. Byl to silný „důvěrníček“ formát A6 s tvrdými deskami. A byl jsem chycen.... Takzvané „VANDERBUCHY“ mám očíslované, první zápis v tom prvním ze 7. dubna 1974. Jeden z prvních organizátorů dálkových pochodů

Foto: L. Kubišta

v Československu byl Tonda Musil, zvaný Pošťák. V tento den pořádal v Ústí nad Orlicí „Ousteckou smyčku“, pochod 56 km. Příprava byla velkolepá. Než jsem vystartoval, připravil jsem do lavoru vařící vodu s Rochovou solí, řádně si vypařil nohy, namazal indulonou, rovněž zadku jsem věnoval zaslouženou pozornost, by mne někde v lese zákeřný vlk nezaskočil... Mladý „JURA“ samozřejmě velkou část pochodu popobíhal, počasí obstojné, čas něco přes pět hodin. Domů jsem došel svěží, matička připravila lavor s horkou vodou, namočil jsem do něj nohy a díval se na hokej. Tuším, že jsme hráli se Švédskem. Třetina skončila a ejhle, ono vstát z lavoru nebylo vůbec jednoduché. V neděli jsem odpočíval a dojít v pondělí do práce, to byl velký problém. Bydlel jsem kousek nad hospodou Na Špici a pracoval v Kovostavu. V duši však byla radost z překonané vzdálenosti, ve vandrovní knížce první razítka a popis trasy. S kamarády ze základky jsem následně jezdil na víkendové malé vandry i prázdninový velký vandr, minimálně na čtrnáct dní. Vše mám pochopitelně poznamenáno ve vandrovní knížce i s mnoha razítky. V tomto roce je zde ještě jeden vzácný zápis: „POŠŤÁCKÁ STOVKA“. Po zdolání stokilometrové trasy jsem se cítil úžasně. Dnes kdy při akci občanského sdružení „ROZHOUPEJ MĚSTO“ ujde v Říčkách nedaleko Ústí nad Orlicí při akci „24 hodin na nohách“ devítiletý klučina 96 km, mám pochybnosti o úžasném výkonu chlapa po vojně... Nicméně, notýsek, který jsem si nechal později zhotovit v Hácově knihárství Česká Třebová, mám jako oko v hlavě. V několika igelitových obalech ho nosím na každý výlet. Pořadové číslo posledního je 23. Tyto mé poklady, dokumenty doby, ukrývají nespočet razítek z nejrůznějších Jednot, Konzumů, hospod i restaurací kudy jsem procházel. Nechybí datumovky z nádraží, které mám z každé akce (dnes vám je žádná výdejna jízenek neotiskne). Vypovídají o mistrovské zručnosti amatérských grafiků. Pro mne tím nejuházenějším byl Franta Málek – milovník dále... z Ústí nad Labem – Velké Březno. Na každou svoji akci vytvořil desítky skvostných razítek, byl rovněž nejaktivnější pořadatel etapových pochodů. Pancíř – Sněžka, za devět dní se dalo ušlapat 720 km. Start na Šumavě, cíl v Krkonoších. Zdolal jsem 560 km. Co den, to mnoho razítek pořadatelských i těch hradních, zámeckých a hospodských. Královské poselství I. (1983) a II. (1984). Za stejný počet dní opět kolem 600 km. Co den to poklad ve vandrovní knížce. Pro mne byl největší záhul Frantova akce „MARTOVA POLE“. Za 4 dny jsem ušlapal 339 km. Málo komu se to podařilo. Vše mám dokumentováno ve vandrůbku. Sotva se člověk dobelhal z jedné stovky, trochu se opláchl, již musel pospíchat na nádraží, aby se přesunul na start stovky další. Dokumentace ke každé etapě byla naštěstí perfektní, podrobné mapky ty jsem si překreslit do vandrovní knížky až doma. Při akci jsem stihl napsat pouze nadpis a otisknout razítka.

V 70. a 80. letech jsem byl dálkovými pochody naprosto unesen. Nebyl víkend, abych někam nevyrazil. Většinou na 100 km pochody. Byla-li však padesátka i v neděli musel jsem tam být také. Probíhaly nejrůznější soutěže, například „Sledování stovkařů“, těchto náročných pochodů jsem absolvoval kolem 220! Slováci zase pořádali „SLEDOVANIE DIALKOPLAZOV! Započítány byly pouze pěší pochody delší 35 km. V období od 7. 4. 1974 – 9. 12. 1983 jsem obdržel „DIAMANTOVÝ ODZNAK PEŠI TURISTIKY“. Na 164 pochodech jsem odšlapal 11026 km. Vše pochopitelně pokračovalo. Období 7. 4. 1974 – 5.12. 1987 „TITUL MAJSTER DIALKOVÝCH POCHODOV“. Na 310 akcích našlapáno 21918 km. Období 7. 4. 1974 – 30. 11. 1991 „TITUL ZASLOUŽILÝ MAJSTER DIALKOVÝCH POCHODOV“. Na 444 dálkových pochodech našlapáno 30173 km. Vše se muselo dokladovat originály diplomů. Pravda poštovné bylo tehdy zanedbatelné. Deník POCHODĚŇ (Orgán východočeského KV KSČ) i JISKRA ORLICKA (Týdeník OV KSČ v Ústí nad Orlicí) každoročně zveřejňoval začátkem roku tabulky výkonnostních turistů minulého roku. Mnohokrát jsem se pohyboval na stupních vítězů, „několikrát tuto krajskou i okresní soutěž vyhrál“. Třeba v roce 1983. 1/ Richter Ústí nad Orlicí (4678) a to ve skvělých botaskách z Botany Skuteč. Několikrát jsem se dokonce ocitl mezi deseti nejvýkonnějšími sportovci okresu, za rok 1984 jsem skončil druhý. Listuji-li dnes těmito vzácnými knížečkami s nalepenými výstřižky z regionálních novin, musím se usmívat. Pospíchal jsem tehdy do trafiky, bych si mohl za padesátník tuto „zajímavost“ zakoupit.

Druhým nejoblíbenějším přesunovým prostředkem pro mne bylo kolo – prázdninové akce Týden na kole jsem miloval. Poznal jsem za den daleko větší území naší krásné vlasti, zbylo i dost času na zápisky a razítka. Háček byl

v tom, že sehnat v té době kolo nebo součástky na něj byl téměř zázrak. Časté defekty tak byly samozřejmostí.

Nevyhýbal jsem se ani lodičkám – třeba „Vánoční sjezd Orlice“ či zimním přesunům na běžkách. Problém byl vůbec lyže či hůlky sehnat. Bez fronty nešlo zkrátka nic. Bylo však

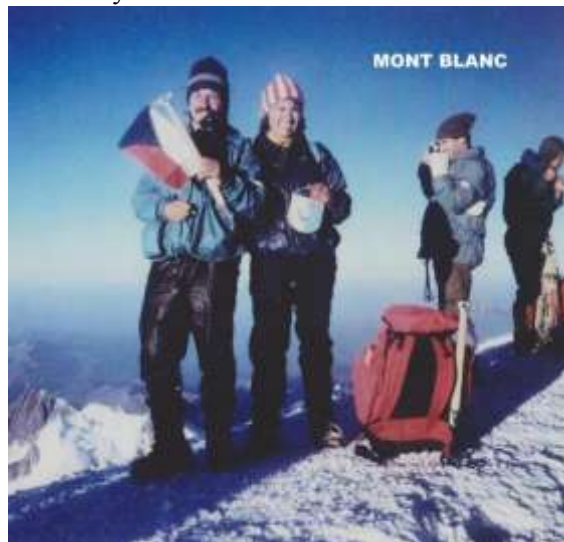
mnoho zajímavých soutěžních akcí. Například odznak všestrannosti PINGUIN. Určoval přesně akce, kterých se musel člověk během kalendářního roku zúčastnit: JIZERSKÁ PADESÁTKA (lyže) – absolvovat libovolnou 100 km pěší trasu – absolvovat libovolnou minimálně 150 km dlouhou cyklistickou trasu (uvedené v celostátním kalendáři) – přeplavba Máchova jezera – silniční závod na 10 km Běchovice. Můj odznak má číslo 401.

K velkým cennostem mých vandrovních knížek řadím podpisy největších československých sportovců všech dob Dany a Emila Zátopkových, startovali maraton v Pardubicích a také Věry Čáslavské, která zavítala do Ústí nad Orlicí. A již jsme pomalu u největšího fenoménu mé turisticko-sportovní kariéry Soutěž „ŽELEZNÝCH MUŽŮ“. Dnes IRONMAN nebo dlouhý triatlon. V podstatě nejde a mnoho: pouze uplatit 3,8 km, na kole ujet 180 km, závěrem si uběhnout maraton 42,2 km. Hodnoty jednotlivých disciplín byly pro mne z říše snů. První podobný závod jsem absolvoval v roce 1982 – Stochov u Kladna. Minimálně v dalších pěti letech vyžadoval pořadatel těchto extrémních závodů povolení od sportovního lékaře. TO JSEM NIKDY NEDOSTAL. Vyjádření doktorů končilo většinou slovy: „NEJEDNÁ SE O SPORT, NÝBRŽ HAZARD S VLASTNÍM ŽIVOTEM S MOŽNOSTÍ SMRTI“. Z úspěšně absolvovaného takto náročného závodu pro člověka, který nikdy nesportoval, jsem byl v úžasné euforii. Na startu byli většinou závodní plavci – cyklisté nebo atleti. Velkým traumatem bylo vždy pro mne sledovat neurvalé nádražáky, jak z vagonu házejí kola (naše poklady) na připravené plošinové vozíky na placku na sebe, aby je následně rvali od sebe, šlapky pochopitelně zasunuty do výpletů kol pod nimi. Na podobné akce jsem vyrážel již v pátek ráno, bych si mohl řádně prohlédnout město, v němž budu startovat. Slavkov u Brna – Prostějov – Bratislava – Beroun – Jičín – Ostrov nad Ohří – Roudnice nad Labem – Podivín – Lučina – Rakvice – Teplice – Ústí

nad Labem – Nová Paka – Rozkoš. Zde jsem v roce 1985 absolvoval SUPERŽELEZŇÁKA: 5 km plavání – 250 km cyklo a 50 km běh. K jednomu z nejtěžších závodů „ŽELEZNÝCH MUŽŮ“ na světě se rozhodně řadí „CERREBUS TRANS SWISS TRIATLON“ ve Švýcarsku, absolvoval jsem ho 3. 7. 1993. 4 km plavání – 225 km cyklistky přes Gotthardský průsmyk a 46 km běhu k Rheidfallským vodopádům. Moje startovní číslo 419 tuto hrůzu v limitu dokončilo. O rok později 26.července 1994 jsem se zúčastnil otevřeného mistrovství světa v Nice. Startovní číslo 891 opět v limitu obstálo. Padesátého „ŽELEZŇÁKA“ jsem dokončil v padesáti letech 10.srpna 2002 na Konopišti. Následovaly ještě dva. Tyto náročné závody mám ve svých knížkách zaznamenány obzvlášť podrobně. Kromě razítek jsou zde mapky plavání, cyklistiky i běhu, zvláště potom dojmy z jednotlivých závodů. Samostatnou kapitolu potom tvoří další extrém. Běžecké a cyklistické závody na 24 hodin, dokonce i na 48 hodin. Tento běžecký ultramaraton jsem absolvoval na brněnském Výstavišti – pavilon Z první galerie dlouhá 250m. Čtyři hodiny se běželo jedním směrem, další čtyři opačným. Na tomto mistrovství světa jsem skončil na 13 místě, výkonem 246 km. Na cyklistické čtyřiadvacetihodinovce jsem nejvíce ujel v Nové Pace 29. 6. 2003 – 610,89 km. Na běžecké potom na stadionu Lopatárna v Plzni 7. -8. srpna 1993 na asfaltovém oválu 1067 m dlouhém – 184,343 km.

Unikátní pocity se musí do vandrovní knížky poznamenat okamžitě po závodě potom již mohou být vzpomínky zkreslené. Platí to hlavně u dlouhodobých několikatydenních akcích. Taková možnost se nám naskytl o prázdninách roku

1989. Poprvé a zároveň i naposledy jsme obdrželi devizový příslib. Měl jsem utkvělou představou, že s manželkou Květou vystoupáme na STŘECHU EVROPY MONT BLANC. Tento sen jsme si začali plnit v pátek 28. července 1989, kdy jsme opustili Ústí nad Orlicí. V Praze jsme se spojili a dalšími čtyřmi šťastlivci, kterým bylo umožněno navštívit „pozlátkově zkorumpovanou západní Evropu“. Vjemů bylo

nespočet, našťestí i dlouhé přesuny vlakem, který nedrncal! Zatímco se Květa šlechtila ve vyvoněných místnůstkách, já sepisoval každý den zážitky. To jsem měl ještě v kapse šmírák na který si zapisoval poznámky během cesty. Paříž – Lurdy – Anetto (3404m.n. m) 11.8 11,45 hodin – Barcelona 15.8. Po opuštění botanické zahrady Plantes Craspes zjišťuji, že nemám taštičku s vandrovní knížkou. Krve by se ve mně nedořezal. Devatenáctidenní podrobné poznámky zmizely, ani nevíme, kde jsme byli před týdnem. Následoval jistě nejrychlejší přesun, který jsme za celý měsíc absolvovali. Po půl hodině nacházíme lavičku, kde jsme odpočívali a na ní taštička i s vandrovní knížkou. To byla úleva. Naštěstí v té době ještě Katalánci v Barceloně neřádili... Mont Blanc jsme po dvoudenním strastiplném výstupu (4807m.n. m) zdolali 24. srpna 1989 (7,15 – 8 hodin). Díky velkému štěstí na pěkné počasí. Při -15⁰C nám však zamrzl fotoaparát. Doma jsme zdraví a šťastni s nevšedními zážitky vystoupili v neděli 27. srpna 1989. Za 29 dní jsme našlapali 825 km s převýšením 29200 metrů. Za několik měsíců jsme se v listopadu 1989 dočkali „Sametové revoluce“, padla i „železná opona“. Opravdu neskutečný zázrak. V autobusových zájezdech jsme ještě navštívili Dolomity, Benátky, Anglii, Skotsko, Norsko a další pro nás kdysi nedostupné evropské skvosty, i když pouze jako účastníci bez větších starostí. Zážitky jsou rovněž zapsány ve vandrovních knížkách. Ne však tak emocionální jako při naší životní expedici po Pyrenejích a Alpách. Neměli jsme žádné mapy, mobily, nebyla známa předpověď počasí.

Měli jsme jen nezměrnou vůli poznat krásné západoevropské poklady, k nimž nás již podruhé komouši nepustí. Jelikož na tento dobrodružný měsíc často vzpomínáme, každý den byl podrobně popsán ve vandrovní knížce, v prosinci roku 2017 jsme si udělali malou VELIKOU radost. S Květou jsme vydali knížku „SEN O MONT BLANCU SE VYPLNIL“

Člověk nemůže pouze využívat ochoty a dobroty šikovných pořadatelů zajímavých turistických akcí, měl by sám přiložit ruku k dílu. Tak trochu se o to také snažím. Bez pomoci manželky a rodinných příslušníků by to pochopitelně nešlo. Cyklistickou akci na 50 a 100 km „KOLEM PASTVINSKÉ PŘEHRADY“ pořádáme v dubnu již 34 let. Zatím se jí zúčastnilo 8620 cykloturistů. Na jaře a na podzim je prostor pro pěší i cykloakci „K ROZHLEDNĚ ANDRLŮV CHLUM“. Za 24 let jí navštívilo 17105 milovníků přírody. „NOVOROČNÍ VÝSTUP NA ANDRLŮV CHLUM“ pořádáme 20 let = 20676 účastníků. Za posledních 16 let jsme v humanitární akci „NOVOROČNÍ ČTYŘLÍSTEK“ přispěli potřebným lidem částkou 60925 Kč. Odbor KČT Ústí nad Orlicí pořádá již 43. let oblíbený dálkový pochod „ORLICKÝM PODHŮŘÍM“. Navštívilo ho 19491 turistů, ředitelem této akce jsem byl osmnáctkrát. Pravidelnými účastníky na těchto pěších akcích je

ředitelka mnoha ústeckých pochodů Eva Biedermanová a Michal Červenka. Oběma patří velký dík. I tyto pořadatelské počiny jsou uvedeny v knížečkách. Jelikož neúnavná paní Eva oslaví společně se svými kamarády ze Sboru pro záchranu hradu Lanšperka letos již dvacetileté jubileum svých úžasných pořadatelských aktivit – CHVÁLÍME a hlavně GRATULUJEME!

Dvacet tři malých „VANDROVNÍCH KNÍŽEK“ připomíná 45 let zajímavých turistických a sportovních příběhů (1974 – 2019). Poslední zápisy mám z 30. srpna, kdy náš odbor pořádal autobusový zájezd Rýchory v Krkonoších a z 10. října 2019, to jsem vyrazil do letohradské restaurace Nový Dvůr. Přednášel zde sedmasedmdesátiletý mořeplavec, kameraman, fotograf, spisovatel, stavitel lodí pro sebe, hlavně však pro dětské domovy, šestinásobný otec (alespoň o čem je mi známo...) a dřevorubec. „V lese musím stále makat, důchod mám více jak mizerný. Většinu života jsem trávil na mořích“. To jsou slova Rudolfa Krautschneidera. Rovněž jeho autogram zdobí zatím poslední zápis v triadvacátém dílu moji vandrovní knížky. To, že se dnes pyšním tolika vzácnými knížečkovými poklady je však více než náhoda.

Psal se pátek 5. července 1997. Zhruba třicet let jsem hrál na housle či cimbál v ústeckém folklorním souboru JARO. Tento den jsme měli hrát s cimbálovkou na jakých si národopisných slavnostech ve Vamberku. Cosi jsem hledal v bytě Na Bělisku v knihovnách a celý sloupec vandrovních knížek vyndal a položil na sedací soupravu. S celým souborem jsme vystupovali v sobotu a v neděli v Bystřeci u Jablonného nad Orlicí. V pondělí jsem jako obvykle odjel na kole do práce v České Třebové. Během dopoledne jsem sice nechápal, jak rychle říčka Třebovka stoupá a rozlévá se po kraji. Že míří do Ústí mne, však vůbec nenapadlo. Když jsem přijížděl kolem 15 hodiny domů, již jsem se do bytu

nedostal. S velkou silou se rozdivočela i Tichá Orlice. Na Bělisko jsem se nakonec dostal z druhé strany od „Nového bytu“. V obýváku 180 cm smradlavé vody, boky knihoven se rozestoupily a u stropu se na vlnách pohupovala sedačka se zachovalými vandrovními knížkami. Voda k nim přes sedačku neprosákla. Bylo pondělí 7. 7. 1997.

Pod dojmy neskutečných společenských změn jsem si ke čtyřicetám (15. 3. 1992) vydal první básnickou sbírku nazvanou VANDROVNÍ KNÍŽKA (před listopadem 1989 to vůbec nebylo možné...). Inspirace vycházela právě z cestovatelských zážitků: „Obdiv městu – Orlice – Výhledy – Costesti – Stovka – Cestování – Moře hořců – Rozsutec – Sedlo – Moravská chalupa – Kanál Grande – Věž sv. Marka – Sklář z Murána – Benátský koncert – Dachstein – Letní Halstadt“ a další básně. V úvodu píši: Osa času mi vytýčila čtyřicítku, aniž bych tušil, ve které části životní amplitudy se právě nacházím. Víím však jistě, že se pohybuji po sinusovce radostí, smutků i beznaděje, do jejichž kladných půlvln patří vandrování po vlastech českých i přírodních krásách jiných zemí. Rád se setkávám se zajímavými lidmi, ať jsou úspěšní, nebo momentálně na dně. Vandrovní knížka je mi neodmyslitelnou průvodkyní, do níž vpisuji dojmy a pocity. Ona byla také podkladem pro několik poetických pokusů, které předkládám čtenáři pod názvem VANDROVNÍ KNÍŽKA.

Foto: L.Kubišta

Jaký je váš vztah k turistice a turistickým pochodům?

Snažím se navštěvovat turistické pochody převážně Klubu českých turistů, ale rád zavítám i na akce jiných spolků

Jak dlouho si turistický deník vedete?

Deníček si vedu od roku 1989, ale pochody už chodím od mládí

Jaký je důvod, proč si ho vedete?

Těžká otázka, ale lehká odpověď: mám rád turistiku a rád se podívám zpětně, kde jsem kdy byl!!!

Co vše si do něho zaznamenáváte?

Zaznamenávám si den, název akce a místo akce, počasí a někdy i čas za který trasu ujdou a samozřejmě i km a plánek trasy nalepím nebo nakreslím dle mapy

Vyvíjela se nějak podoba záznamů?

Vše se vyvíjí časem a dobou a ještě k tomu patří i turisté, kteří s Vámi jdou nebo se s nimi potkáte na pochodu

Vybabíte si nějakou zajímavou příhodu spojenou s turistickým deníkem?

Příhody sami přicházejí a člověk si je udržuje v srdíčku a každá ta akce má své kouzlo. A proto i každý pochod je originální. Chtěl bych napsat jen pár veršů:

*Když se nám na jaře nebo na podzim rýma spustí,
je vždy těžké zajet na pochod do Ústí
Cestou když nás únava už zmůže, sedneme si na lavičku,
Na startu a někdy na kontrole mají tady Evičku.
Každý správný turista si dává razítka,
a ještě lépe je dobře když je k tomu vizitka.
Kontrola je vždy na Lanšperku v Hostinci Podhradí,
s počasím a s terénem si tady všichni turisté poradí.
Děti ty už na podzim běhají po poli za drakem,
většina turistů cestuje do Ústí nad Orlicí vlakem.
Čas utíká a 20 let se tu už slaví,
můžeme jen popřát hodně štěstí a pevné zdraví.
Potkáváme tu na pochodu známé tváře,
další pochody tady si zapíšeme do kalendáře.*

Luděk Šlosar

Trutnov, 68 let

Jaký je váš vztah k turistice a turistickým pochodům?

Přestože kvůli mrtvici již nechodím (pouze jezdím na elektrickém vozíku), velice kladný, až vřelý, nyní vychovávám k témuž svou nástupkyni Natálku Škaloudovou.

Jak dlouho si turistický deník vedete?

Od roku 1987 do začátku roku 2012, kdy mě postihla ona nepříjemnost

Jaký je důvod, proč si ho vedete?

Abych si uchoval vzpomínky na překrásné turistické okamžiky.

Fyzická podoba turistického deníku a záznamů v něm: knížky, kde jsou jen a jen razítka

Co vše si do něho zaznamenáváte?

Pouze razítka, jsou tam i podpisy sovětských cyklistů ze Závodu míru, slavných duklistů Nováka, Masopusta, Pluskala a Brumovského, a dále skvělého člověka Zdeňka Srstky, a také Stráského

Vyvíjela se nějak podoba záznamů?

Nevyvíjela, ale pro mě důležité je, že stala se podkladem pro vyhotovení bohatých, hutných čtyř knih vždy o jednom exempláři o mých turistických poutích

DOBRUŠKA

HOTEL JELEN

Dobruška
nám. F.L.Věka
tel. :0443/213

Navštivte v přítomí

RESTAURACI-FORMANKU

- ubědy
- roěfy
- speciality
- minuty

PIVNICI

- Pilséský PRIMUS 12°
- leplá kuchyné po celý den

stvéřeno denné
od 10.00 do 22.00

MOŽNOST UBYTOVÍ

Teěšme se na Váši udost

*Člověko jsem já
já prošel léle
člověko. Půvle
přes mldy
a roěbněle do
návěroj humpov,
dobře jsem
se uděle bdiv.*

*Zleř blle oó na neabn pule domu
přesněř le jleno, lele pím na plděře
přis utel bodeř dleřle, ale dočel
pím x. Byli pím dočle přijímé
lroně, leleř jomě a křtřeř do křel
rořle pōřle. Pěřleř pím omole nypel,
leleř pím x utel na nřabčevěř pille*

KČT DOBRUŠKA

věnuje

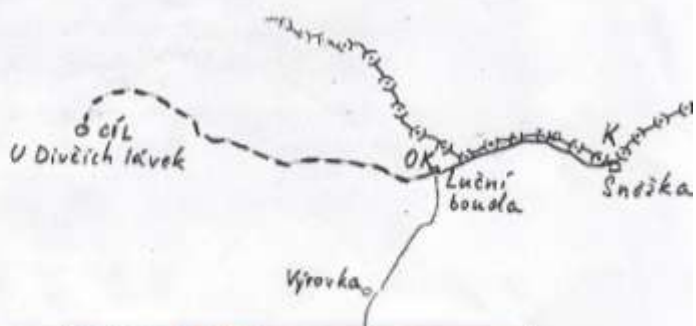
Trasa: **36** km

PAMĚTNÍ LIST

Silvestrovského pochodu 1994

Luďku ŠLOSAROVÍ

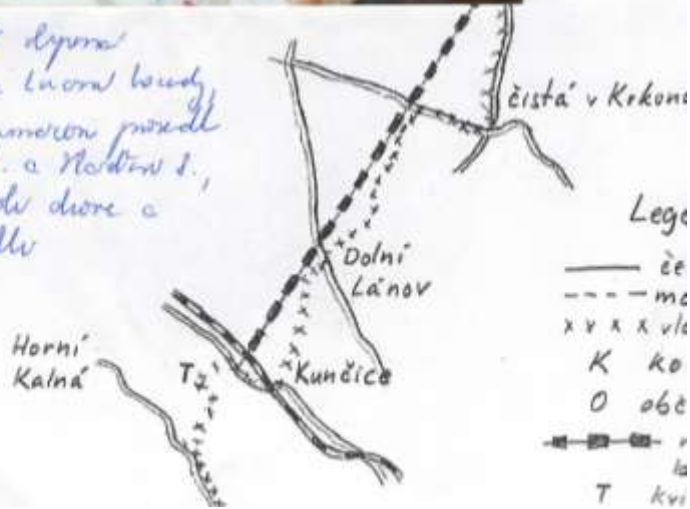

Váňodská boudu

Černý Důl

do daleké výšky
 je to přesně u Luční boudu
 kde jsou američané provedli
 k jihu K. a Nordens S.,
 které prošli dříve a
 nemohli

Za specifickou formu vandrbúku můžeme považovat i pravidelné zprávy na webu. Na internetu své reportáže umisťoval i Luděk; upoutají různými postřehy, poetikou i jemným smyslem pro humor. Najdete je na adrese <http://www.slosar.cz/> a nechybějí mezi nimi i ty z našich pochodů...

LUĎKOVY OBRÁZKY Z TURISTIKY V PODKRKONOŠÍ

Reportáže z turistických akcí

V Kacanovicích
24. 10. 1998

Úvod
KCT v regionu Křkonoše a Podkrkonoší
KCT Lokomotiva Trutnov
Obrázky z Křkonoše a Podkrkonoší
(ale také odjít!)
Zajímaví lidé

Reportáže z turistických akcí
Při svých posledních resestárách a resestárách
resestárách, stáři, stáři
Archiev svých reportáží
Archiev resestáráží, tvůrčí stáři

Mladobucká padesátka

Mám silné podezření, že hlavním důvodem, proč jsou mé stránky vyhledávány, jsou jejich data informační nebo statistická /především termínová listina/. Možná, že se budu muset smířit s tím, že se v tomto co autor s většinou návštěvníků neshodnu. Osobně si nejvíce zakládám na svých reportážích z turistických akcí, protože mě baví líčit nejen jejich průběh, ale uplatnit v nich své postřehy, glosy i názory, ba dokonce si v nich zaexperimentovat, také nějakou tu fikci tu a tam přidat, jako dokumenty pak připojit i fotografie, byť uznávám, že jejich kvalita se k dokonalosti neblíží.

Věřím, že cena reportáží poroste úměrně s časovým odstupem, takže docela lituji, že se nedočkám toho, že za pár let je někdo opráší, dílem proto, že jimi bude inspirován, dílem proto, že ho začne trápit odpověď na otázku, "who is who", například Míra z Chrastavy nebo Zdeňka z Janských Lázní. Není vyloučeno, že tato mé představa vzbudí v někom povážený úsměv, že si jako moc fanadím vůbec mu její neberu, ale kdyby si lidé sami sobě nefandili, nebylo by kandidátů na funkce komunálních polníků, tím méně na prezidenta, či adeptů o své vyvolání, i když reptalové si řeknou, že ani v tomto případě by svět o nic nepříšle. Slepě vedený sbor naznačenou jehistostí vyčlenil jsem počínaje únorem 2003 své reportáže jako jednu z hlavních částí stránek a rozdělil je navíc na dvě skupiny -

(1k)

Vydal Sbor pro záchranu hradu Lanšperka, zapsaný spolek
© prosinec 2019. Grafická úprava a redakce Libor Kubišta, jazyková úprava
Eva Biedermanová. Určeno pro účastníky turistických pochodů